

ΑΓΓΛΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟΥ ΡΟΜΠΕΡΤ ΓΚΡΕΪ

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΕΘΑΝΕ ΑΠΟ ΕΡΩΤΑ!

ΜΠΟΡΕΙΤΕ νὰ σκέψετε ὅ,τι θέλετε γιὰ τὶς γυναῖκες. Μπορεῖτε νὰ τὶς θεωρῆτε ἄστατες, σκληρόκαρδες καὶ ἐντελῶς ἄμυαλες... Αὐτὸ εἶνε δικὸς σας λογαριασμὸς καὶ γνώμη τῆς ἀτομικῆς σας πείρας. Δὲν ἐπιτρέπεται ὅμως νὰ τὶς κατηγορεῖτε ὅτι δὲν ἀγαποῦν. Ὅχι, ἡ γυναῖκες ἀκόμη καὶ σήμερα πού ἡ ζωὴ εἶνε τόσο γρήγορη, τόσο ἐκνευριστικὰ ὑπολογισμένη, βρίσκουν πάντα τὴν εὐκαιρία νὰ ἀφοσιωθοῦν στὸν ἄνδρα πού λατρεύουν. Ὅταν ὁ ἔρωσ μῆ μέσα στὴν καρδιά τους τὶς σκλαβώνει κι' αὐτὸς μόνον ὁδηγεῖ τὶς πράξεις των.

Ἐπιπλέον ἀπὸ αὐτὲς τὶς «ἐπίσημες» δηλώσεις, ὁ Τέντυ Μάρκετ, ἔρριξε ἕνα βλέμμα γύρω στὸ σαλόνι γιὰ νὰ δῆ τί ἐντύπωση εἶχαν προκαλέσει στοὺς καλεσμένους του. Οἱ φίλοι του τὸν κυττούσαν μὲ μιὰ ἔκφρασι ἀπέραντης δυσπιστίας, ἐνῶ μερικὲς κυρίες τοῦ χαμογελοῦσαν μὲ ἀπόλυτη ἱκανοποίησι. Ἐξαφνα, τότε, μέσα στὴ γενικὴ σιωπὴ πού εἶχε ἐπακολουθήσει, ἀκούστηκε ἡ φωνὴ τοῦ Μπίλυ Ντάνιελσον:

— Ἡ γυναῖκες, εἶπε μὲ μιὰ ἀπέραντη πικρία, ποτὲ δὲν μποροῦν νὰ καταλάβουν καὶ ποτὲ δὲν ἐκτιμοῦν τὸν ἄνδρα πού τὶς ἀγαπᾷ. Διαρκῶς μπλέκονται σὲ σκοτεινὲς καὶ παράδοξες περιπέτειες καὶ ἀφήνονται νὰ παρασυρθοῦν ἀπὸ δυὸ τρυφερά, μὰ ψεύτικα λόγια. Εἶνε γνωστὸν ἄλλωστε ὅτι οἱ μεγαλύτεροι Δὸν Ζουάν ὑπῆρξαν οἱ πιὸ ἄκαρδοι ἄνθρωποι. Δὲν πιστεύω λοιπὸν ὅτι εἶνε δυνατόν νὰ ἀφοσιωθοῦν τυφλὰ σ' ἕναν ἄνδρα. Τὶς ἐμποδίζει ἡ κοκετταρία τους καὶ ἡ μανία τῆς ἐπιδείξεως των.

Ἡ κυρίες πού θρискόντουσαν στὸ σαλόνι ἐθεώρησαν ὑποχρέωσί τους νὰ ὑπερασπιστοῦν τὶς ὁμοφύλους των κι' ἄρχισαν νὰ κατηγοροῦν τοὺς ἄνδρες καὶ νὰ δηλώνουν ὅτι ἀπ' αὐτοὺς προέρχεται ἡ δυστυχία τους.

Καὶ αὐτὴ ἡ συζήτησις εἶχε ἀρχίσει νὰ παίρῃ ἕναν πολὺ ἐπικίνδυνον χαρακτήρα, ὅταν ἀκούστηκε πάλι ἡ βαρειά καὶ ἐπιβλητικὴ φωνὴ τοῦ Τέντυ Μάρκετ.

— Θὰ σᾶς παρακαλέσω, τοὺς ἐδήλωσε, νὰ μὴ συζητᾶτε μὲ τὸσον φανατισμὸ καὶ μὲ τὴν τόση κακία. Βέβαια, δὲν τὸ ἀρνοῦμαι, ὑπάρχουν καὶ μερικὲς ἐξαιρέσεις, μὰ κατὰ γενικὸν κανόνα, ὅταν μιὰ γυναῖκα ἀγαπήσῃ, ἀφοσιώνεται στὸν ἀγαπημένο της καὶ τίποτε δὲν τὴν κάνει νὰ τὸν λησμονήσῃ.

— Αὐτὸ δὲν γίνηκε ποτέ! φώναξε ὁ Ντάνιελσον.

— Καὶ ὅμως θὰ σᾶς διηγηθῶ μιὰ πρόσφατη ἱστορία, ἔπειτα ἀπὸ τὴν ὁποία θὰ μὲ δικαιώσετε. Καὶ οἱ δυὸ ἥρωές της ἦταν πολὺ γνωστοὶ στοὺς ἀριστοκρατικοὺς κύκλους τοῦ Λονδίνου καὶ γι' αὐτὸ θὰ σᾶς παρακαλέσω τὰ ὀνόματά τους νὰ μείνουν μεταξὺ μας. Ἄλλωστε γιὰ ποιὸν λόγου νὰ στενοχωρήσουμε γιὰ δευτέρη φορά ἕναν διάσημον γιαντὸ καὶ νὰ λυπήσουμε τοὺς γονεῖς μιᾶς πεθαμένης. Ἀρκεσθῆτε στὸ γεγονὸς ὅτι θὰ μάθετε τέλος μιὰ ἱστορία πού κρατήθηκε μυστικὴ σωστὰ πέντε χρόνια. Πρόκειται γιὰ τὸ δραματικὸ εἰδύλλιο τοῦ Μπόμπ Χάρλυ καὶ τῆς Τζένυ Σμίθ. Θυμᾶστε τὴν τόσο γοητευτικὴ Τζένυ; Ἡ φωτογραφία της δημοσιεύετο διαρκῶς στὰ εἰκονογραφημένα περιοδικὰ καὶ τὸ σκίτσο της στὶς κοσμικὲς στήλες τῶν ἡμερησίων. Ὅσο γιὰ τὸν Μπόμπ, ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ καλοὺς χορευτὰς, μὰ ὁ χειρότερος ἐπιστήμων. Καὶ ἐν τούτοις, ἔπειτα ἀπὸ λίγα χρόνια, ἔγινε διάσημος, ἐνῶ ἡ ὡμορφὴ Τζένυ ἀποτραβήχτηκε ἀπὸ τὴν κοσμικὴ ζωὴ καὶ σχεδὸν ξεχάστηκε ἀπ' ὄλους. Γιὰ τὸν Μπόμπ οἱ φίλοι του ἔκαναν τότε τὴν σκέψι ὅτι εἶχε βάλει μυαλό, ὅτι εἶχε καταλάβει τὸ λάθος του καὶ ὅτι εἶχε ριχτῆ μὲ ὄρεξι στὴ μελέτη καὶ εἶχε γίνῃ ἀριστος ἐπιστήμων. Ὅσο γιὰ τὴν γοητευτικὴ Τζένυ, εἶχε διαδοθῆ ὅτι εἶχε κουρασθῆ ἀπὸ τὰ ξενύχτια καὶ ὅτι ζοῦσε μιὰ ἡσυχὴ ζωὴ γιὰ νὰ προφυλάξῃ τὴν ὑγεία της. Καὶ ξαφνικὰ ἡ Τζένυ Σμίθ πέθανε. Ἐκλείσε ἐντελῶς ἀπρόοπτα τὰ ὡμορφα μάτια της. Κι' ὅσοι τὴν εἶχαν γνωρίσει ἔκλαψαν πολὺ γιὰ τὸν χαμὸ της. Καὶ τὸ περίεργον εἶνε ὅτι ὁ Μπόμπ ἀπὸ ἐκεῖνον τὸν καιρὸ δὲν ξαναχόρευσε.

Ἄλλες αὐτὲς ἐν τούτοις τὶς λεπτομέρειες τοῦ ἐρωτικοῦ δράματος αὐτῶν τῶν δύο ἀνθρώπων κανεὶς δὲν τὶς εἶχε προσέξει. Τὸ μόνον πού εἶχαν παρατηρήσει ἦταν ὅτι ὁ Μπόμπ καὶ ἡ Τζένυ εἶχαν συνδεθῆ μὲ μιὰ πολὺ τρυφερὴ φιλία. Μὰ τίποτε ἄλλο. Ὁ

στόσο, ἀπὸ μιὰ μοιραία σύμπτωσι, ἐγὼ ἔτυχε νὰ μάθω ὅλη τὴν κρυφὴ ἱστορία τους. Μιὰ ἐμπιστὴ φίλη τῆς Τζένυ, ἡ ὁποία ἐκεῖνον τὸν καιρὸ ἦταν καὶ δική μου φίλη, μοῦ εἶχε ἀποκαλύψει αὐτὸ τὸ εἰδύλλιό τους.

Ἡ Τζένυ Σμίθ ἦταν ἀπὸ ἐκεῖνες τὶς γυναῖκες πού κρύβουν μιὰ μεγάλη τρυφερότητα στὴν καρδιά τους. Θὰ μπορούσε νὰ γίνῃ μιὰ ὑποδειγματικὴ μητέρα καὶ μιὰ καλὴ σύζυγος. Ἐν τούτοις αὐτὸ τὸ πράγμα δὲν τὸ εἶχε σκεφθῆ. Προτιμοῦσε τὰ σπὸρ καὶ τὶς διασκαδάσεις κι' οὔτε μιὰ στιγμὴ δὲν ἀπησχολεῖτο μὲ τὰ ζητήματα τῆς καρδιάς. Στὴν ἐμπιστὴ δὲ φίλη της, ἡ ὁποία ἀπορούσε γι' αὐτὴν τὴν διαγωγή της καὶ τὴν ρωτοῦσε περίεργη, τῆς δήλωνε:

— Ἐχω τὸ προαίσθημα ὅτι μιὰ μέρα ὁ ἔρωτας θὰ μοῦ σκοτώσῃ τὴν καρδιά μου! Γι' αὐτὸ τὸν φοβάμαι καὶ προσπαθῶ νὰ τὸν ἀποφύγω ὅσο μπορῶ...

Μὰ, ὅπως πιστεύουν οἱ κάτοικοι τῆς Ἄνω Ἀνατολῆς, ὁ κάθε ἄνδρας ἀπὸ τὸν καιρὸ πού θὰ γεννηθῆ εἶνε δεμένος ἀπὸ τὸ πόδι μὲ μιὰ ἀόρατη χρυσὴ καὶ ἀσπαστὴ κλωστὴ μὲ τὴν γυναῖκα πού θὰ τὸν ἀγαπήσῃ. Στὴν χρυσὴ κλωστὴ λοιπὸν τῆς Τζένυ Σμίθ ἦταν δεμένος ὁ Μπόμπ.

Ὅταν τὸν ξεχώρισε ἡ Τζένυ μέσα ἀπὸ τοὺς ἄλλους, ὁ Χάρλυ ἦταν ἕν «παληόπαιδο». Ἐνας ἀπ' αὐτοὺς τοὺς παραχαϊδεμένους καὶ

κακομαθημένους νέους πού, ἐνῶ δὲν εἶνε πλούσιοι, ὡστόσο κατορθώνουν νὰ κινουῦνται στὸν κόσμον τῶν ἀριστοκρατῶν καὶ τῶν ἐκατομμυριούχων. Ὁ Μπόμπ ἐκεῖνον τὸν καιρὸ δὲν εἶχε μυαλό στὸ κεφάλι του. Τὸ εἶχε, ὅπως λέγαν, στὰ πόδια του. Χόρευε ὅλες τὶς νύχτες στὰ κέντρα, στὰ σαλόνια στὶς ἀριστοκρατικὲς συγκεντρώσεις, παντοῦ. Καὶ κάθε τόσο ἔκανε καὶ μιὰ καινούργια γνωριμία...

Ὅταν τοῦ συνέστησαν τὴν Τζένυ καὶ ἐχόρευε μαζί της, ἔνοιωσε μιὰ παράδοξη εὐχαρίστησι.

— Μοῦ φαίνεται, τῆς ὡμολόγησε μὲ εὐλικρίνεια, ὅτι δὲν εἶνε ἡ πρώτη φορά πού συναντώμεθα. Ἡ φυσιογνωμία σας μοῦ εἶνε ὑπερβολικὰ γνωστή. Αὐτὰ τὰ ὡμορφα μάτια, αὐτὰ τὰ γοητευτικὰ χεῖλη, αὐτὴ ἡ μεταλλικὴ φωνὴ ἀπὸ καιρὸ εἶνε μέσα στὴν καρδιά μου.

— Πολὺ πιθανόν, παρετήρησε μὲ ἀπλότητά ἡ Τζένυ. Ἡ φωτογραφία μου καὶ τὸ σκίτσο μου ἔχει δημοσιευθῆ τόσες φορές!

— Ὅχι, διαμαρτυρήθηκε ὁ Μπόμπ. Ἐχω ἕνα προαίσθημα ὅτι εἴσατε κάτι πολὺ δικό του. Ἐνα συμπλήρωμα τῆς εὐτυχίας μου.

Ἡ Τζένυ γέλασε μ' αὐτὰ τὰ λόγια τοῦ Μπόμπ, μὰ δὲν τὰ ξέχασε. Οἱ δυὸ νέοι ἀπὸ ἐκεῖνον τὸ βράδυ ἄρχισαν νὰ συναντῶνται μὲ χίλιες προφυλάξεις καὶ νὰ καταφεύγουν σὲ ἡσυχὰ μέρη γιὰ ν' ἀφοσιωθοῦν στὴν ἀγάπη τους. Ὅσον ὅμως ὁ ἔρωσ τῆς Τζένυ ἦταν σταθερὸς καὶ ἡρεμὸς, τὸσον τοῦ Μπόμπ ἦταν φλογερός. Κι' αὐτὸ ἔκανε τὴν ὡμορφὴ Σμίθ νὰ ἀνησυχῇ:

— Φοβάμαι, τοῦ ἔλεγε, μήπως ὁ ἔρωσ σου μοιάζει μὲ μιὰ φωτιά πού δὲν διαρκεῖ πολὺ.

Κι' ἀλήθεια, ἔπειτα ἀπὸ λίγο, ὁ Μπόμπ κατάλαβε ὅτι εἶχε πᾶσει ν' ἀγαπᾷ τὴν Τζένυ. Ἐν τούτοις ἐπειδὴ ἔβλεπε ὅτι αὐτὴ ἐξακολουθοῦσε νὰ τὸν λατρεύῃ, ἐπέμενε νὰ προσποιῆται τὸν ἐρωτευμένον. Μὰ ἐκεῖνη δὲν ἄργησε νὰ τὸ καταλάβῃ. Καὶ γιὰ νὰ τὸν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ κάθε τύψι τῆς αὐνειδίσεώς του, τοῦ ἔκανε μιὰ τρομαχτικὴ σκηνή, τοῦ ἐδήλωσε ὅτι εἶνε χυδαῖος καὶ τὸν ἔκανε νὰ φύγῃ ἀπὸ κοντὰ της.

Ἀπὸ τότε ἡ Τζένυ, ὑποφέροντας φριχτὰ ἀποσύρθηκε ἀπὸ τὴν κοσμικὴ ζωὴ, κρύβοντας ὅσο μπορούσε τὸν πόνο της. Καὶ πέθανε ἀπὸ μαρasmus τῆς καρδιάς της προφέροντας τ' ὄνομα τοῦ μοναδικοῦ ἀνθρώπου πού εἶχε ἐρωτευθῆ.

Ὁ Μπόμπ ἔμαθε τὴν ἀλήθεια τρεῖς μῆνες μετὰ τὸν θάνατον τῆς Τζένυ. Καὶ τὸσοσ ἦταν ὁ κλονισμὸς πού αἰσθάνθηκε, ὡστε ἐγκατέλειψε τὶς διασκαδάσεις καὶ ἀφωσιώθηκε στὴν μελέτη τῆς ἐπιστήμης του. Ἐτσι ἔγινε ἕνας καλὸς γιαντὸς. Μὰ ὡς ἄνθρωπος ὅμως τίποτε δὲν ἀξίζει. Τὸν βαραίνει ὁ θάνατος τῆς Τζένυ, ὅπως ἕναν κακοποιὸ τὸ ἐγκλησιό του. Καὶ πολὺ γρήγορα θὰ δώσῃ ἕνα τέλος στὴ ζωὴ του

ΡΟΜΠΕΡΤ ΓΚΡΕΪ

Ἡ Τζένυ Σμίθ